

RENUMERATA:

Miesięcznie we Lwów 40 Mk., z dostawą do domu 45 Mk., z rzesy w Polsce 60 Mk., w innych państwach 700 Mk. Zmiana adresu dopłać 10 Mk.

Cena 20 Mk.

Konto czekowe P. K. O. 140.561.

Reklamacje otwarte wolno od opłaty pocztowej.

Wskazanie: Biblioteka Jagiell.

R LWOVSKI

wychodzi codziennie o godzinie 6 rano.

CENY OGŁOSZEŃ: po wierszu komparat. Zwyczajne 20 Mk., Nadzwyczajne 30 Mk., ...

Redakcja przy ulicy Os. Chłopskich L. 15. Administracja przy ulicy Ciepłoczyzna L. 25. Redaktor przyjmuje wyłączone międzygodz. 4-5. Bior. Administracji otwarta codziennie od godz. 6. rano do 1. w południe i od godz. 3-5 wieczór. Adres dla telegr.: „Kurier“, Lwów. Rękopisów nie zwraca się. Telef. redakc. 14.

Nakładem Spółki Wydawniczej „Kurjera Lwowskiego“.

Redaktor naczelny: Dr. Włodzimierz Jampolski.

OPONY do samochodów osobowych i ciężarowych

KISZKI

„FORD“ i „BUICK“

poleca ze składu

„ELIBOR“

SP. AKC. HANDLOWO-PRZEMYSŁOWA

L. J. Borkowski

Obecna sytuacja i polityczne zadania Polski.

Układ tranzytowy z Niemcami. Referat min. Skirmunta o sytuacji. Krytyka posła Rataja. Przygotowania do konferencji w Genewie. Losy traktatu handlowego polsko-francuskiego. Sprawy wschodnie.

Warszawa. (Tel. wł.). (G). Dzisiejsze posiedzenie komisji spraw zagr. rozpoczęło się referatem posła Kamińskiego w sprawie umowy tranzytowej z Niemcami. Referent krytykował te warunki, która wprowadzić musi być przyjęta na podstawie traktatu wersalskiego, a która jednakże wyzyskuje kurwiarz gdański na rzecz Niemiec z pominięciem polskich interesów tranzytowych. Poseł Kamiński postawił rezolucję, ażeby przez Polskę stworzyć taką komunikację między Wschodem a Zachodem, któraby zniwelowała skutki umowy. Wniosek referenta przyjęto bez dyskusji, poczem uchwalono zaproponować plenium Sejmowi ratyfikację umowy.

Następnie min. spr. zagr. Skirmunt przedstawił sytuację międzynarodową w związku z zaproszeniem Polski do Genewy i ze zmianą gabinetu we Francji. Skirmunt wyraził nadzieję, że Poincarému uda się umowę gwarancyjną francusko-angielską w punkcie dotyczącym casus foederis na wypadek ataku Niemiec na Polskę tak sformułować, ażeby była korzystna dla Polski.

Co się tyczy konferencji w Genewie, zaznaczył minister, że są państwa, które w związku z planem odbudowy Rosji chcą, ażeby odbudowa ta odbywała się etapami i od postępów tej odbudowy uzależnić uznanie Rosji sowieckiej. Polska wobec zawarcia traktatu ryskiego takiego stanowiska zajmować nie potrzebuje.

Następnie zabrał głos p. Rataj, który ubolewał nad tem, że coraz nowsze zachodzą wypadki w Europie, w których Polska jest zainteresowana, a jednak te wypadki nie są znane we wła-

ściwym czasie ani rządowi, ani Sejmowi. Między innymi wypadek taki zaszedł w sprawie umowy gwarancyjnej francusko-angielskiej. — Minister Skirmunt działa bez porozumienia z Sejmem. P. Rataj domagał się, ażeby w związku z całokształtem międzynarodowych planów odbudowy Rosji, rząd opracował plan odbudowy Polski.

Min. Skirmunt oświadczył, że plan taki opracowuje ministerstwo przemysłu i handlu w porozumieniu z ministerstwem spraw zagr.

P. St. Grabski powraca do sprawy konferencji w Genewie i proponuje utworzenie podkomisji, złożonej z 5 przedstawicieli największych klubów sejmowych, któraby opracowała plany przygotowawcze do tej konferencji. Projekt ten poparł wprowadzić ks. Lutosławski, jednakże spotkał się z niechęcią całej komisji, której wyraz dał p. Rataj, wykazując, że najpierw musi być program działania, a potem może być mowa o komisjach. W końcu zainterpelował min. Skirmunta, jakie są losy traktatu handlowego polsko-francuskiego.

Min. Skirmunt odpowiedział, że traktat ten, z powodu wprowadzenia wolnego handlu w Polsce, musiał ulec zmianom, które będą dokonane w dniach najbliższych.

W drugiej części posiedzenia naczelnik Wydziału wschodniego, p. Kossakowski, odczytał referat w sprawie stosunków polsko-rosyjskich i w sprawie wileńskiej. Referat w sprawie wileńskiej wywołał wielkie niezadowolenie po stronie prawicy, która atakowała rząd za jego stanowisko. Dyskusję odroczone do jutra.

Traktat z Czechami a p. Skirmunt.

(Od naszego korespondenta warszawskiego). Warszawa, 17. stycznia.

(K.) Już parokrotnie usiłowano w Sejmowej komisji spraw zagranicznych wydochycić p. Skirmunta oświadczenie, którego w wyrażeniu szerm światła stawiało sprawę traktatu pomiędzy Polską i Czechami. Wiadomo, że traktat ten w opinii publicznej nie znajduje oparcia, przeciwnie jest bardzo niepopularny i może doprowadzić do two w Sejmie do obalenia p. ministra Skirmunta, którego stale korszachy ze sferami prawniczymi zdradzają całkowity brak samodzielności ze strony tego polityka. Ostatnio zapytano, zdają się że zbyt to sprawy nie wyjaśniły, lecz wskazywały na to, że panu Skirmutowi nie spieszy się bynajmniej z przedstawieniem definitywnych wyników swych koncepcji politycznych na temat polsko-czeskiego braterstwa politycznego.

Poprawa bytu urzędniczego

(Od naszego korespondenta warszawskiego). Warszawa, 17. stycznia.

(K.) Ze sfer urzędniczych narzekania na obecną ich sytuację stają się coraz powszechniejsze. Nędza zagląda w oczy ludziom nawet na wybitniejszych stanowiskach. Redukcja przeprowadzona i dalej jeszcze postępująca stawia egzystencję całego szeregu jednostek pod znakiem zapytania, jednak byłoby ich zdaniem, znacznie lepsze ostateczne przesądzenie losu tych ludzi, niżeli ciągłe trzymanie ich w dzisiejszej sytuacji. Zabiegi p. Ponikowskiego i jego objawy sympatii w stosunku do inteligencji pracującej są coraz szerszej rozpatrywane przez szereg zgłodniałych.

RADA FINANSOWA.

Warszawa. (Tel. wł.). (G). Dekrety nominacyjne członków Rady finansowej już są podpisane. Pierwsze posiedzenie Rady odbędzie się w

dnia 27. i 28. bm. Na tych posiedzeniach omawiany będzie regulamin Rady, wybory zastępców członków Rady, ekspertów finans. itp.

IZA KREMER

tylko jeden KONCERT

w czwartek dnia 26. stycznia br. w sali F. harmonji (kino Lew) Pieśni nastrojowe i miłosne. W koncercie bierze udział RURT HETZEL (fortepian).

CZECHY RATYFIKOWAŁY TRAKTAT HANDLOWY Z POLSKĄ.

Praha. (PAT.) Na dzisiejszym posiedzeniu komisji spraw zagranicznych parlamentu ratyfikowano polsko-czeski traktat handlowy z 20. października 1921.

„Donogoo-Tonka“.

Dzisiaj dalej. Nowi prenumerujący, którzy zgłoszą się do 20. bu. otrzymają początek tej powieści bezpłatnie.

Przed zebraniem się Sejmu wileńskiego.

(Od naszego korespondenta warszawskiego).

Warszawa, 17. stycznia.

MARSZAŁEK SEJMU WILEŃSKIEGO.

(K.) Nauczona swymi doświadczeniami z Sejmu warszawskiego narodowa demokracja wszelkimi siłami usiłuje wpełznąć na stanowisko marszałka Sejmu wileńskiego kogoś ze swego obozu. Wiadomo przecież, że p. Trańpczyński niejedną bardzo poważną usługę oddał swej partji z narażeniem powagi marszałkowskiej, a nawet i osobistej. Nie dziwią nas też w zupełności te dobre apetyty mensterów z obozu endeckiego, ale nie możemy sobie wyjaśnić niczem logiki ich argumentacji, która usiłuje dowieść, że wobec tego, iż klub endecki na terenie Sejmu wileńskiego będzie najliczniejszym klubem, należy mu się ze wszelkich względów to stanowisko. Przytem endecja jednak nie przenosi tych rozumowań na teren Warszawy, jeśli by chciała bowiem być konse-

kwentną, winna by tutaj miejsca ustąpić ludowcom. Ale gdzie w głowach panów z obozu „Gazety Warszawskiej” szukać konsekwencji.

WIĘKSZOŚĆ W SEJMIE WILEŃSKIM.

(K.) Według ostatnio otrzymanych wiadomości z Wilna istnieje dużo szans na dojście do porozumienia pomiędzy obozem rad ludowych (34 mandatów), stronnictwem ludowym (17 mandatów) a demokratami (5 mandatów). Jeżeliby te grupy weszły w ściślejsze porozumienie, to w takim wypadku rozporządzałyby one ilością 56 głosów przeciw 40 głosom prawicy i 12 głosom lewicy. Należy się spodziewać, że w ten sposób sformowane ugrupowanie pozwoli na racjonalne załatwienie sprawy wyboru marszałka, jako też dalszego poprowadzenia całej działalności sejmowej.

Zaproszenie Polski na konferencję w Genui.

Warszawa, (PAT.) Włoski minister pełnomocny przy rządzie Rzpltej Polskiej p. Tomasini przesłał na ręce ministra spraw zagranicznych następujące pismo: Panie Ministrze! Rząd mój polecił mi złożyć Waszej Eksceleencji następujące oświadczenie: Na skutek rozprawy Rady Najwyższej mocarstw sprzymierzonych, mam zaszczyt przesłać Panu kopję rezolucji przyjętej dnia 6. stycznia 1922 przez rządy sprzymierzone,

zebrane na konferencji w Cannes. Stosownie do tego postanowienia mam zaszczyt zaprosić Rząd Rzeczypospolitej Polskiej do wzięcia udziału w konferencji ekonomicznej i finansowej, która będzie otwarta w Genui dnia 8. marca br. Proszę Pana o podanie do mojej wiadomości nazwisk delegatów polskich, oraz ich personalu. Proszę przyjąć i t. d.

Cyfry.

GEODUJACY MOSKALE NA UKRAINIE.

Oficjalna statystyka bolszewicka podaje, że w 8 guberniach ukraińskich bawi 130.000 uchodźców z głodującej Rosji, z czego w najbliższej z okolic wielkoruskich, czernihowskiej, 46.000. Zda się, że cyfry te są mocno przesadzone — in minus. Z całą pewnością twierdzić można, że nie wliczono tu urzędników sowieckich i krasnoarmiejców, których masami wysłano na podkarmienie się na Ukrainie.

RUSINI NA RUSI ZAKARPACKIEJ.

„Slovensky Dennik” ogłasza statystykę oficjalną czechosłowacką Rusi zakarpaciej. Otóż Rusini w tym kraju, liczącym 604.522 mieszkańców tworzą 53 proc. ludności Rusi Czechów, których przedtem zupełnie nie było na Zakarpaciu, jest już 19.000 (3,2 proc.). Dzięki agitacji moskalofilskiej 53.000 Rusinów podało się jako „Rosjanie”, co znowu tak wielkim sukcesem nie jest.

STATYSTYKA KOMUNIZMU ŚWIATOWEGO.

Moskiewska „Prawda” podaje ciekawą tabelkę cyfrową: ilości komunistów zorganizowanych i ilości gazet komunistycznych na świecie.

Przedewszystkiem zaznaczyć musimy, że statystyka ta nie zajmuje się zupełnie cyfrowymi danymi z Polski, krajów nadbałtyckich (prócz Estonji, która liczy zresztą tylko 3.000 „towarzyszy” i 1 gazetę) i Węgier. Są to bowiem „pasy frontowe” bolszewizmu, a nikt rozsądny nigdy nie podaie cyfr żołnierzy na froncie. Prócz tego niema statystyki Chin, Koreji, Indji i Turcji, gdyż tam „komunistami” są nacjonalisci dla względów taktycznych. Z krajów egzotycznych wymienia się Persję, Jawę, Japonię, Egipt, Transwaal i Palestynę (z 500 komunistami, a bez pisma własnego), liczące po kilkaset, najwyżej kilka tysięcy komunistów. W Ameryce Stany Zjednoczone mają pono 10.000 bolszewików, zato aż 38 gazet partyjnych! Oprócz tego kilka tysięcy komunistów znajduje się w Kanadzie, Meksyku, Urugwaju i w Argentynie.

Ciekawe są cyfry bolszewików w państwach, które mają sowiecką formę rządów. I tak w Rosji jest 550 tysięcy, na Ukrainie 61, w Bucharze 6, Gruzji 11, w Górskiej republice 10, w Dagestanie 7, w Armenii 3, w Azerbejdżanie 10, a w Chiwie tylko 1 tysiąc. Te garstki narzuciły swój ustrój milionom. Republika „Dalniewostoczna” (wsch.-sybirska), półbolszewicka, gości 7095 bolszewików. Wszystkie pisma w tych krajach są oczywiście bolszewickie.

W Europie środkowej komunizm przedstawia się okazał jak w Rosji. Niemcy z 360 tysiącami zorganizowanych komunistów stoją obok mniejszych Czech również z 360 tys., Jugosławia (87 tys.), Bułgaria (40 tys.), Austria miała z 18.000, Rumunia z 40 tys. — są to cyfry dość okazałe.

Z państw Europy zachodniej poważne cyfry odznaczają Francję (123.000), Norwegię (97.000), Włochy (70.000). Bliższa sowieczi Szwecja ma już tylko 15.000 bolszewików. Najwięcej uprzemysłowane kraje Anglja i Belgja wykazują śmieszna cyfrę 10 i 1 tys. Portugalia, o której pisano, że jest w przededniu rewolucji bolszewickiej z 400 komun. stoi na szarym końcu. Bolszewicy w Danji, Holandji, Hiszpanji, w Szwajcarii i Grecji razem ledwie 23.000, ale zato 12 pism.

Cyfry te wszystkie mówią za siebie.

Narady egzekutywy socjal. ukr.

14. i 15. bm. odbyły się we Lwowie narady egzekutywy partyjnej S. D. ukr. dla Galicji Wsch., Chełmszczyzny, Podlasia i Wołynia. Rezolucje powzięte są szumnymi frazesami na temat obrony przed zakusami światowej reakcji, która nie mogąc zmóc socjalistycznych(?) repu-

JULES ROMAINS.

13)

Donogoo-Tonka

czyli

Cuda nauki

opowieść kinematograficzna

(tłum. z franc. L. C.)

(Ciąg dalszy).

Szczegóły rozmowy uchodzą naszej uwagi, lecz rozumiemy, że bankier mówi coś w tym rodzaju:

„Milo jest ob adować w Lasku Bulońskim i nie należy psuć sobie krwi. Lecz to nie wystarczy aby usprawiedliwić emisję 50.000 akcji 500 frankowych na okaziciela. Mój drogi panie, trzeba będzie zakasać rękawy. Uspokoję się, gdy mi pan przysła fotografie pierwszych chałup Donogoo-Tonki. Nie żądam od pana byś zbudował San-Francisko, ani abyś co miesiąc przysyłał transport brył rodzimego złota. Lecz trzeba abyś pau jechał”.

Lamendin odpowiedzieć powinien:

„Oczywiście! Musi dojść do tego! Musimy w końcu stworzyć to przeklęte miasto apaszów, bez którego świat obchodzi się tak dobrze. Gdyby przynajmniej ten stary idjota le Trouhadec umieścił je w możliwym miejscu. Czy ma kto wyobrażenie? Jakby o zakład chodziło! W samej głębi Brazylii! Na szarym końcu przeklętego Tapajoz! Jego to nie nie kosztuje! Mogłby i tuzin ich umieścić!”

Sledzimy bez trudu ich rozmowę, bo chwilami, myśl jest tak silna, że staje się widoczna. W okół ich głowy tworzą się widna ulotne, które zaledwie

mamy czas poznać. Oto okręt na morzu bez brzegów, oto las dziewiczy na brzegach rozszalałej rzeki, oto Trouhadec perorujący przed mapą.

Bankier nie szczędzi Lamendinowi zachęty i słów serdecznych, nalewa mu kielich szampana. Gdy piją swe zdrowie, gest ich staje się bohaterski.

Bankier prosi by mu wolno było uregulować rachunek.

3.

Awanturnicy decydują się.

Na ekran rzucane są znowu kolejno sceny z Marsylii, Neapolu, Londynu, Oporto, Amsterdamu, San-Francisco, Singapur. Osoby są te same. Lecz rozmowa weszła w fazę decydującą. Mnożą się gesty mówiacze: „To rzecz postanowiona”. „Licz pan na mnie”. „Zależę od pana!” lub „Jutro wyruszamy” lub „Daj mi pan swój adres”.

W notesach i na świstkach zapisują się nazwiska.

4.

Lamendin przygotowuje ekspedycję.

Lamendin w swoim dyrektorskim gabinecie. Mapy, plany, przewodniki pokrywają podłogę, stoły, ściany, Lamendin chodzi, zatrzymuje się, przysiadła, wspina na palcach, wylazi na stołek. Przykłada linje, cyrkiel. Orientuje się na mapie zapomocą busoli Wpina małe chorągiewki.

5.

Awanturnicy w drodze.

Sceny zrazu następują jedna po drugiej, potem zjawiają się równocześnie.

1. W Marsylii, w basenie Joliette. Statek emigrantów odchodzący do Ameryki Południowej. Wstępują nań ludzie szerniali i wychudli. Pomost za nimi się podnosi.

2. W Lisbonie. Caes do Sodrè. Statek zwolna rusza. Wymiana pożegnań między statkiem a lądem.

3. Pociąg w pędzie, 12 mil za Guadalajarą. Milczące postacie pałają na platformie wagonu. Jezioro Chapala lśni jak okiem sięgnąć daleko.

4. Łożysko wyschniętej rzeki, nie wiadomo dobrze gdzie, lecz zapewne w Honduras. Drogi nie ma. Cztery nieszczęsne meły, przygniecione rozmaitemi jukami, idą g siego łożyskiem rzeki. Towarzyszy im około pół tuzina awanturników.

5. Wieczór zapada na stepie, trzej uzbrojeni jeźdźcy o ponurych twarzach. Przy siodłach obrznięte tlnoki. Wyzierają rękojeście rozmaitych narzędzi.

Jeźdźcy obserwują małą wieszczynę, którą widać na horyzoncie, na wapiennym grzbiecie, oświetlonym jeszcze przez blask zachodu.

Za każdym razem, mimo zmianę ubrania gestów, sytuacji, poznajemy niektóre fizjonomie zaważone już uprzednio w Neapolu, w Londynie lub gdzieindziej I gdy przypadkiem głowy zwrócą ku nam, mamy wrażenie, że oni też nas poznają.

(C. d. n.)

bił, broniał, ma się teraz innych środków, by przywrócić stary ład, dalej, że obecna bolszewicka Ukraina jest jedyną realną formą państwowości — ukraińskiej (dajmy na to...) i wreszcie rezolucję o „Ukraina irredenta”.

Zapewne rezolucje te będą wysłane do Moskwy, aby obalić Lenina, Kalfina i innych, gdyż oni to zaprowadzają w „socjalistycznej” swej republice „stary ład”.

Z komisji sejmowych.

Warszawa. (PAT.) Komisja skarbowo-budżetowa. Poseł Löwenstein przedłożył referat wstępny w sprawie wniosku p. Poniałowskiego i P. S. L. o rewizję stawek podatku spadkowego i zapowiedział, że w bieżącym tygodniu przedłoży projekt noweli, mocą której stawki podatku spadkowego będą przystosowane do zmieniającej się wartości waluty.

Komisja rolna uchwaliła wniosek do Sejmu projekt ustawy o Izbach rolniczych, opracowany przez Sekcję rolną Łódzkiej Rady wojewódzkiej. W sprawie drobnych dzierżawców na kresach wschodnich wyloniona została komisja z pp. Poniałowskim, Kruczyńskim i Malinowskim dla zbadania szczegółów tej sprawy i złożenia sprawozdania za 2 tygodnie.

Komisja prawnicza omawiała sprawę zmiany ustawy o ochronie lokatorów. W głosowaniu upadł wniosek o uchylenie art. 5. ustawy i dołączenie świadczeń do komornego. Zasada poprzedniej ustawy została zatem nienaruszona. Dalej postanowiła komisja uzupełnić ust. 4. art. 44. ustawy emerytalnej w ten sposób, że upaństwowieni urzędnicy b. Wydziału krajowego we Lwowie będą utrzymywali emeryturę na równi z urzędnikami b. państw zaborczych, t. zn. po 35. a nie po 40 latach, jak to było dotychczas.

Komisja administracyjna rozpoznała dyskusję nad projektem ustawy o stanowisku pisarzy zmiennych. (Tel. wł.). (G).

LIRWIDACJA KOMISJI LIGI NAR. NA LITWIE.

Wilno. (AW.) Wobec bliskiego terminu zlikwidowania komisji kontrolnych Ligi nar. przy delegaturze rządu polskiego, powołana została do życia specjalna komisja rzeczoznawców, celem opracowania materiału statystycznego dla podziału pasa neutralnego. Pierwsze posiedzenie komisji odbyło się w czasie najbliższym.

NOWY GABINET RUMUNSKI OTRZYMAŁ VOTUM NIEUFNOŚCI.

Bukareszt. (PAT.) Wczoraj przedstawił się parlamentowi nowy rząd. Imieniem większości parlamentarnej wystąpił poseł Goga, wyrażając rządowi votum nieufności. Delegaci posłów chłopskich również wyrazili rządowi votum nieufności. Opozycja skrytykowała ostro obecny skład gabinetu. Prezydent ministrów Take Ionescu uzasadniał swoje postępowanie, podnosząc, że rząd obecnie musi rozwiązać liczne zagadnienia finansowe. Jeżeli jednak większość jest przeciwko rządowi, nie może on wykonać tego zadania. Rządowi wyrażono votum nieufności 190 głosami przeciwko 81. Na to oświadczył Take Ionescu, że dziś przedłoży królowi dymisję całego gabinetu. Mówią o dwóch ewentualnościach, mających doprowadzić do rozwiązania kryzysu gabinetowego: albo król poruczy Take Ionescu prowadzenie dalszych agend i rozwiąże parlament, albo podejmie próbę utworzenia nowego rządu.

KANCLERZ WIRTH O SYTUACJI.

Hannover. (PAT.) Na zjeździe centrum powiedział kanclerz Wirth między innymi, że zadaniem obecnej niemieckiej polityki jest nie robić historii, lecz śledzić starannie bieg wypadków międzynarodowych i wyciągać z tego wnioski, co do polityki wewnętrznej. Nawet w najgroźniejszym chaosie rozsądek winien wskazywać niezawodną drogę. Tryumfem obecnej polityki jest, że świat nauczył się rozumieć znaczenie wielomilionowego narodu niemieckiego dla międzynarodowego życia gospodarczego. Niemcy będą śledzić wypadki i zdołać konsekwentnie do swego celu, to jest do odbudowy i zwycięstwa ekonomicznego Niemiec. Kongres w Cannes jest jednym momentem tryumfu Niemiec: tryumfu moralnego.

ZAPROSZENIA NA KONFERENCJE W GENUI.

Londyn. (AW.) L. George wyjedzie osobiście jako przedstawiciel W. Brytanii na konferencję w Genui. W sprawach ekonomicznych wyjedzie na konferencję ang. minister skarbu wraz z całym szeregiem wysokich urzędników tego ministerjum. Wszystkie państwa europejskie w liczbie 25 otrzymają zaproszenie. Zaproszone będą również St. Zjednoczone i republiki południowo-amerykańskie. Liczba delegatów wraz z przydanym personelem wyniesie 1.000 osób.

—0—

SOWIETY PRZYJĘŁY REZOLUCJE W CANNES.

Paryż. (PAT.) Havas. Jak się dowiaduje „Temps”, przedstawiciel sowietów w Londynie złożył notę zawiadamiającą, że sowiety przyjmują rezolucję konferencji w Cannes.

PROGRAM SOWJETÓW NA KONF. W GENUI.

Londyn. (PAT.) Z Rygi donoszą: Rząd sowietów zamierza przedstawić konferencji genueńskiej następujący program: spłaceniu długów rosyjskich, zwrocie Rosji stałków handlowych, zabranych przez Denikina, Judenicza i Wrangla, zwrot Syberji wschodniej, odbudowa ekonomiczna Rosji i wznowienie stosunków ekonomicznych z krajami zagranicznymi. Donoszą również, że Rosję sowjecką reprezentować będą w Genui Czeczernin, Gornup(?) i Linaczarski.

Havas donosi: „Temps” omawiając sprawę konferencji genueńskiej, pisze: aby usunąć przeszkody, które uniemożliwiłyby konferencji genueńskiej osiągnięcie zamierzonego celu, rząd sowietów powinien się czuć związanym rezolucją konferencji w Cannes, mocarstwa zaś, które będą reprezentowane w Genui, winne domagać się, by sowiety dotrzymały swych zobowiązań i nie powinny tracić czasu na sprzeczki z sowietami.

L. GEORGE ZNOWU GRZECZNY.

Paryż. (PAT.) Havas. Na depeszę Połicarego, wysłaną z okazji ukonstytuowania się gabinetu, przesłał Lloyd George telegraficzną odpowiedź, w której podkreśla, że zabezpieczenie granic Francji przeciwko ewentualnym atakom Niemiec, wypłata należnych odszkodowań, oraz uszanowanie postanowień traktatu wersalskiego, są to kwestie, które, zdaniem rządu angielskiego, interesują w równej mierze narody francuski i angielski.

STRASZNY LOS REPATRIANTÓW.

Warszawa. (PAT.) Kancelaria nadzwyczajnego komisarsza dla spraw repatriacji nadsyła następujący komunikat: Stwierdzonem zostało, iż repatrianci przybywają do Polski w stanie wycieńczenia i zarazy nie tylko z tego powodu, iż w Rosji panuje głód, ale i dlatego, że podróże w Rosji trwają całym tygodniami, a niekiedy i miesiącami, podczas których rząd sowietów nie daje prawie żadnej pomocy żywnościowej i podróże te odbywają się w wagonach tak zawieszonych, iż nawet zdrowi repatrianci ulegają zarażeniu i często umierają w pociągach przed przybyciem do Polski.

List do niewiasty, która płakała na „Norze“.*)

Łza w oczach miłych, ładnych i dobrych jest bardzo poważnym argumentem. Satyryczny uśmiech — jeśli jest szczery — również ma pewną wagę. Co robić, jeśli uśmiech na jednej twarzy (przyznam się, uśmiechałem się złośliwie) zejdzie się i skonfrontuje z łzą w oczach innych? Jak tu dojść do porozumienia, jak wytłómaczyć jedno, usprawiedliwić drugie?

Młodość, szczerść i dobroć nie na scenę patrzy, lecz w siebie. Sztuka traciła strunę duszy, a ta, wsłuchana w wewnętrzną melodię, która w niej gra a na scenie dźwięczeń powinna, nie pyta o szczegóły. Coś się dopowiada, snuje, marzy, i własną, bogatą, bezpośrednią wrażliwością przykrywa braki wystawienia. Biedna Nora, niedobry Helmer. Ale i on na końcu nieszczęśliwy, więc biedny.

Satyryczny uśmiech nie chciałby być Helmerem wobec Nory — lzy, bo stać się nim tak łatwo. Chciałby się usprawiedliwić, że jego źródłem nie poza, oturzająca z siebie uczucia, pragnąca pokazać, że czuje mniej, a wie i widzi więcej. Nie to jest przyczyną. Ale oko krytycyzmu ucięte przez wypadki, nieufnie patrzy, rozdziela i ocenia przyczyny i skąpym zrazu bywa szafarzem wrażliwości. Przekonane poddaje się. Poddaje się cichej i czystej melancholji śmierci Horstwyńskiego, poddaje się beznadziejnemu, przejmującemu strątkowi rozsypujących się w popiół

*) Dla dokładności: „Nora”, dramat w 3 aktach Ibsena w Teatrze utalym.

listów — słów miłości konającego Oliviera Bertin. Podaćby się rade wynowie sceny, mającej mu pokazać owo bohaterstwo Nory, dziecinne trzpiotowate, bezradne — lecz na drodze cierpienia nabierające samouświadomości i siły, a tracące złudzenia; owo poczucie przewagi i posiadania Helmera, zrównoważone, uporządkowane, nawskroś — a nieświadomie — egoistyczne, nie zagląające w drugą duszę; melancholję skrytą, ironiczną, i beznadziejną, głęboką miłość dr. Ranka, a wreszcie wytrwałe poszukiwanie celu w pustce życia u p. Linden i rehabilitacji — zewnętrznej zrazu, wewnętrznej potem — u Krogstadta.

I chciałoby oko widzieć tych ludzi żywych i odrębnych i cudownie spojonych w mechanizm akcji, z których każdy ma żywą swoją rację, uzasadniającą mu życie — przy czem koniec tylko równowagę tych racji zbyt dotykalnie narusza — ludzi, rozwiązujących własnym życiem problem i toczących walkę o rzecz równie nieprzedawnioną, jak walka starości z młodością w Solnesie, Borkmanie, prawdy zabójczej z łagodnym złudzeniem w „Dzikiej kaczo”. I chciałoby podziwiać wyłożony, okazany na scenie ów cudowny mechanizm akcji i budowy, przyrównać się dający do wydobytego z liścia — życia — wiotkiego a mocnego użytkownika — mechanizm i całość, w której każda postać, moment, szczegół, słowo żyje dla siebie — i dla całości; w której postać się w postaci, słowo w słowie odbija tak w zwierciadle; w której to, co poprzedza, przygotowuje, a to, co następuje, wyjaśnia; w której — jednym słowem — niema nic niepotrzebnego, nic umyślnego, bo wszystko jest niezbędne i konieczne.

I co tu robić, gdy lwowski wystawienie za-

blia Norę Ibsenowska — i gdy tę stratę po przedstawieniu — które winno być zyskiem i wzbogaceniem — powetować się musi nowa lektura? Co robić, gdy w tej Norze lwowskiej poza wielką umiejętnością sceniczną, kulturą i pewnością p. Łackiej-Pawłowskiej, dekoncertowaną zresztą uporczywie przez panierów — zaplanowały beznamiętne szablony, skrajny teatralny prowincjonalizm i kicz? (Nawiasowo: wartoby — dla porównania i spróbowania — oddać rolę Nory artystyce młodej, która da jej mniej może konstru i wykończona, a więcej tkwiących w roli zależeć — młodości i bezpośredniości. Eksperyment z p. Romanówną w „Śniegu”, który powiódł się doskonale, uzasadnia potrzebę i użyteczność takich.)

Co robić w końcu, gdy Helmer sceniczny nie ma zielonego pojęcia o Helmerze Ibsena, gdy w akcie I. jest prowincjonalnym bohaterem z operetki — o III. lepiej nie mówić. Gdy prowincjonalna umysłowość i jaskrawość sprawiły, że dr. Rank kusztykał i zawodził niezdolnie, a Krogstadt był czarnym charakterem z kuchennego romansu?

Co robić — pytam. Czy nie jest wyjściem w takim wypadku jedynym — uśmiechnąć się ironicznie i machnąć ręką, gdy fantazja nie jest się w stanie przykryć nędzy, a głos uczucia własnego nie zdoła przytłumić dysonansów?

Usprawiedliwienie czy wystarczające?

Włodzimierz Jampolski

PS. O jednym byłbym zapomniał — ku wielkiemu własnemu ubolewaniu — że miłe bardzo małutkie rodzeństwo Nawrockich grało dzieci Nory.

—00—

Wiadomości telegraficzne.

Przyjazd Aszkenazego do Warszawy. Z Genui nadeszła wiadomość: Delegat Polski przy L. N. Aszkenaze powraca do Warszawy. (Tel. wł.) (G.).

Paderewski redivivus. Paryż. „N. Y. Herald” depeszuje z Kalifornii, że Paderewski zaprzeczył pogłoskom, jakoby wzywano go do powrotu do kraju. Oświadczył jednak, że zamierza powrócić do Warszawy na otwarcie nowego seimu. (AW).

Trudności repatriacyjne. Prezes polskiej delegacji repatriacyjnej w Moskwie p. Edward Zaleski wniósł na ręce ministra spraw zagranicznych prośbę o dymisję. (PAT).

Centrum niem. a G. Śląsk. Na ostatniem posiedzeniu zjazdu partii centrowej uchwalono m. i. rezolucję w sprawie G. Śląska, w której zjazd poddaje krytyce decyzję genewską, uważając ją za krzywdzącą i niesprawiedliwą dla narodu niemieckiego. (PAT).

Reforma rolna na Litwie Kow. Wilno. Sejm kowieński uchwałił w 3 czytaniu ustawę o reformie rolnej. (AW).

Barbarzyństwo litewskiego żołnierza. Wilno. Z pasu neutralnego nadeszła następująca wiadomość: D. 12. stycznia żołnierz litewski, stojąc na posterunku granicznym zastrzelił 2 dzieci, które szły ze wsi Mitkańce do litewskiej szkoły w Giedroinach. Przyszedszy na terytorium pasa neutralnego dzieci okazały przepustki żołnierzowi armii litewskiej. Żołnierz pozwolił dzieciom iść dalej, gdy jednak oddaliły się nieco wystrzelił z karabinu i zabił jedno dziecko. Drugie podbiegło celem okazania przepustki, żołnierz tym razem zabił drugie. (AW).

Płotki litewskie. Wilno. W Kowieńszczyźnie rozszerzają tendencyjne wieści o groźbach najściem wojsk polskich na Kowno i Kłajpedę od strony jezior mazurskich. Jakgdyby dla nadania powagi tym nieprawdopodobnym baśniom wojskowe władze kowieńskie zarządziły ostre pogotowie wzdłuż granicy z Litwą Środkową. (AW).

Ks. arc. Ropp nuncjuszem dla państw nadbałtyckich. Dowiadujemy się, że ks. arc. Ropp ma zostać nuncjuszem w Rydze. Ryga ma być stolicą nuncjatury dla państw nadbałtyckich. (Tel. wł.) (G.).

Stały komisarz Gdańska. Z Genui nadeszła wiadomość, że Liga N. rozpatruje obecnie sprawę zmiany stanowiska kadencyjnego komisarza w m. Gdańska na stałego komisarza. (T. wł.) (G.).

I. posiedzenie gabinetu Poincaré'go odbyło się pod przewodnictwem prez. Milleranda. Poincaré mówił o sytuacji zagranicznej i zdał sprawę ze swej konferencji z L. Georgem i lordem Curzonem. (PAT).

Z Izby handlowo-przemysł.

Plenarne posiedzenie odbyło się wczoraj pod przewodn. prezyd. Baczewskiego. Na wstępie sekretarz Izby dr. Trawiński przedłożył sprawozdanie z czynności biura Izby od 7. grudnia do 18. stycznia. Z ważniejszych spraw wymieniamy następujące:

Z ministerstwa przemysłu i handlu otrzymała Izba do zaopiniowania projekt jednolitej ustawy przemysłowej dla całego państwa. Obecnie odbywają się studia w łonie Izby nad projektem, poczem zwołany będzie szereg konferencji ze sferami interesowanymi, celem zastanowienia się nad wnioskami, które należałoby przedłożyć rządowi. Ponieważ chodzi o projekt ustawy wrzynającej się głęboko w stosunki przemysłowo-prawne b. dzielnicy austriackiej i przynoszącej w tej mierze zasadnicze zmiany o ogromnej doniosłości, biuro nawiązało kontakt z innymi Izbami handlowymi w Małopolsce i na Śląsku Cieszyńskim. Jedną z najważniejszych zmian, jakie przynosi projekt, dotyczy rekodziela, co do którego znosi dowód uzdolnienia, uznając je za przemysł wolny. W ogólności projekt obejmuje trzy kategorie przemysłu, mianowicie koncesjonowane, wolne i określne. Pod względem organizacyjnym wprowadza projekt tzw. Izby rzemieślnicze. Na najbliższem plenarnem posiedzeniu będą prawdopodobnie już przedłożone konkretne wnioski.

Liczenie wpływa do Izby podania w spra-

wie tworzenia nowych spółek akcyjnych, bądź rozszerzenia kapitału zakładowego spółek już istniejących.

W sprawie zaprowadzenia cenzury listów interweniowano w urzędzie cenzury. Okazało się, że listy kupieckie, w kopercie firmowej, nie są cenzurowane w ścisłym tego słowa znaczeniu, lecz tylko wyciska się na kopertach pieczęć urzędu bez otwierania listów, a to w tym celu, aby organy pocztowe nie miały żadnych wątpliwości co do dopuszczalności ekspedycji.

Prezydium Izby odniosło się telegraficznie do odpowiednich władz i czynników w Warszawie z protestem przeciw wprowadzeniu w Małopolsce podatku patentowego. Niestety interwencja ta nie odniosła skutku.

Poczyniono starania w sprawie decentralizacji dostaw drukarskich na cele rządowe. Mimo mniej lub więcej korzystnych zapewnień rozmaitych ministerstw okazało się, że znów nadszedł do lwowskiej Izby skarbowej duży transport rozmaitych formularzy wykonanych w Warszawie i to nie w drukarni państwowej, lecz w drukarniach prywatnych. Wobec tego Izba zwróciła się ponownie z energicznym protestem do ministerstwa skarbu i do posłów, będących członkami Izby.

Izba interweniowała w sprawie niewypuszczenia przez rząd czeski przez Bogumiń polskich derywatów naftowych przeznaczonych na zachód, oraz obcych cystern przeznaczonych do Polski. Izba otrzymała wczoraj depesze od ministra przemysłu i handlu Strassburgera i od p. posła dra Diamanda donoszące o poczynieniu stosownych kroków u posła czeskiego w Warszawie.

Powołano w dalszym ciągu do życia komisję cennikową dla ustalenia cen plodów rolniczych i ich przetworów, oraz komisję dla ustalenia cen płaconych za bydło i trzodę chlewną, jakoteż cen płaconych w handlu hurtowym za produkty zwierzęce. Ponadto Izba ustala w drodze korespondencji przeciętne ceny płacone za gaz ziemny w Zagłębiu Borysławsko-Tustanowskiem.

Po przemówieniu pp. Maksymowicza i Eisensteina, którzy poruszyli sprawę projektu ustawy przemysłowej, sprawozdanie przyjęto do wiadomości, poczem sekretarz Izby p. Tenner przedłożył sprawozdanie z czynności oddziału ruchu handlowego. Załatwiono 242 spraw. Między innymi zajmował się oddział następującymi sprawami:

Za inicjatywą amerykańsko-polskiej Izby handlowo-przemysłowej w Warszawie zamierza amerykańsko-polska Izba handl.-przem. w Nowym Jorku zorganizować i wysłać do Polski specjalną misję gospodarczą, składającą się z pierwszorzędnych fachowców w dziedzinie przemysłu, finansów, handlu, kolejnictwa, oraz kilku pierwszorzędnych dziennikarzy. Zadaniem tej misji byłoby nawiązanie ścisłych stosunków gospodarczych z Polską i zbadanie potrzebnych inwestycji, w których udział kapitału amerykańskiego byłby wskazany. Prezydium Izby oświadczyło Izbie amerykańsko-polskiej w odpowiedzi na odnośne pismo, że udzieli tej akcji pod każdym względem usilnego poparcia i proponuje w tym celu bezpośrednie zetknięcie misji ameryk. z reprezentantami tutejszego przemysłu, handlu i finansów.

Na wezwanie ministra przemysłu i handlu udzieliło prezydium Izby opinie w sprawie zakładania składów tranzytowych dla towarów zagranicznych tranzytujących przez Polskę.

W dyskusji zabierali głos pp. Schutzman, Wit Sulmirski, Wolski, Frenkel, poruszając sprawy przemysłu naftowego i węglowe.

Prezyd. Neuman poruszył bardzo ważną dla naszego miasta sprawę. Mianowicie stwierdził, że wśród miejscowości, przez które ma być prowadzony handel z Rosją, nie jest Lwów wymieniony. Stawia tedy wniosek, aby Izba odniosła się do ministerstwa przemysłu i handlu, by przy układach handlowych z Rosją nie opuszczono Lwowa jako miasta, przez które ma się prowadzić handel z Rosją, zwłaszcza, że poczyniono już starania o budowanie domów skladowych we Lwowie itp. Wniosek ten jednomyślnie uchwalono.

P. Ilnatowicz poruszył sprawę odpowiedzialności za przesyłki kolejowe. Obiecywano, że od 1. stycznia odpowiedzialność ta wejdzie w życie, lecz dotąd to nie nastąpiło. Apeluje do prezydium Izby, aby w tej sprawie interweniowało.

Sekr. Tenner odpowiedział, że akcja w tym kierunku jest już w toku.

Uchwalono wniosek p. Frenkla, aby prezydium zwróciło się do rządu z wezwaniem o jaknajrychlejsze zniesienie komitetu węglowego w Warszawie, działającego na szkodę przemysłu, dalek wniosek p. Schutzmana o zrównanie taryfy kolejowej na ropę z taryfami przeróbki ropy. Do komisji kolejowej odesłano wniosek p. Horowitza w sprawie reaktywowania w Izbie kolejowego biura reklamacyjnego. Wreszcie uchwalono odnieść się do rządu, aby nie wprowadzono podatku węglowego, bardzo szkodliwego dla przemysłu i całego państwa.

Przystąpiono do ukonstytuowania Izby na rok 1922.

Prezydentem Izby wybrano ponownie p. Leopolda Baczewskiego 27 głosami na 29 głosujących. Dwie kartki oddano próżne. Wybór przyjęło okłaskami. Prezyd. Baczewski zapewnił, że dołoży starań, aby bardzo wiele spraw bieżących zostało pomyślnie załatwionych. Wiceprezydentem Izby wybrany został ponownie p. Ludwik Winiarz 28 głosami (1 kartka czysta). Prowizorycznym przewodniczącym Izby wybrano ponownie p. Maksymijana Thoma, rewidentem kasy p. Maurycego Rappaporta. Dalej wybrano stałe komisje: dla spraw prezydjalnych, bankowej, gópniczono-naftowej, kolejowej, podatkowej i socjalno-politycznej.

Dr. Wachtel przedłożył referat w sprawie utworzenia we Lwowie oddziału pocztowej Kasy oszczędności. Sprawa ta była już poruszona na Radzie miejskiej. Izba uchwaliła jednomyślnie zwrócić się do rządu o jaknajrychlejsze zrealizowanie tego postulatu.

Następnie zaproponowano szereg kandydatów na znawców sądowych dla oszacowania przedmiotów i gruntów, mogących ulec wywłaszczeniu w r. 1922 na rzecz kolei żelaznych, oraz na rzecz budowy dróg wodnych i regulacji rzek.

Szkole uzupełniającej przemysłowej w Sanku udzielono subwencji w kwocie 10.000 mkp. bursie dla młodzieży ochotniczej im. Dekerta we Lwowie subwencji 30.000 mkp., bursie rzemieślniczo-handlowej im. św. Stanisława Kostki na urządzenie wewnętrzne bursy w Kołomyjach subwencji 10.000 mkp., Lwowskiej szkole handlowej subwencji 15.000 mkp., komitetowi chłodniczemu w Warszawie subwencję 4.000 mkp., zarządowi koła TSL. w Kołomyjach na utrzymywanie kursu szkoły handlowej i bursy dla uczniów szkół zawodowych 20.000 mkp.

Na tem zakończono posiedzenie.

Z sali odczytowej.

— **Scientia occulta.** Jako reminiscencja pojęcia Wiedzy Ukrytej, odtworzą się w naszym umyśle zamierzchle upływem czasu świątynie i szkoły kapłanów egipskich o najwyższych komdygnacjach wiedzy, centrach mocarnej woli, pod wspólnym znakiem Hermesa tris megistosu. Tam uprawiane były wszelkie kierunki wiedzy, wyświełane, podobno wszystkie zjawiska przyrody, aż do wskrzeszenia umarłych — teurgizmu. Ten niepojęty przez nas ogrom wiedzy, określany jest obecnie jako wiedza ukryta — hermetyczna i t. p. Wszelako nie wszystkim dostępne były tam nie ciężko wypracowanej wiedzy, jej stronę ezoteryczną — wewnętrzną posiadali jedynie magowie, wtajemniczeni, zaś egzoteryczną — zewnętrzną przemycali się krużgankami świątyni do ogółu w szacie tkanej symbolami i przypowieściami.

Co się stało z egipskim gmachem wiedzy zjawiskowej — wiemy. Z upadkiem państwowości Egiptu przedostały się okruchy tej wiedzy do Indji, a znacznie później i w słabszym tempie do Europy.

Wyklinani, a później na stosach pałani bezwiedni pośrednicy hermetyzmu przez kościół katolicki w wiekach średnich, to fakty odległe niświadczące o zbytniej miłości bliźniego. Lecz tak stan nie mógł trwać dłużej, to „Coś” niewiadome a wielkie fascynowało umysły tak plebsu, jak i rystokracji ducha. Przejawy siły niewiadome określano jako spirytyzm, magnetyzm, medjuniizm, hipnotyzm itd. Przez świat naukowy stanowcz

Gatry z koleżkami 30" i 18-24" z dobrą polką i piętami, zakupę. Odebrać pod "H. Z.". Buro ogłoszeń Bacata, Legonów 21. 7874

Gabnet (zobacz ogłoszenie) bogactwa i t. umiarkowanie i bibliotekę w C. J. lub chętnie do sprzedania. Wiadomość między 9-6 godz. ul. Len. Nowicza 15, II. piętro. 7880

Różne.

Zdaniem dzisiejszym, niezawiniam piety wojenne i zwołanie A. O. na nazwisko Kaulhoda Jana. 7888

Wszystko roboty fryzjersko-perukarskie i kosmetyczno-hygieniczne z. l. ul. Kołłątaja 4 l. p., V. schodu. 7883

Stronici pierwszorzędne przyjmują zamówienia po cenie zakładowej. Wyjeżdża na prowincję na zamówienia aniołowe. Kopernika 26, parter - Skłenski. 7873

Mieszkania

Przyjemny kupiec posiada pokój w dwóch mieszkanie 1-2 umebłowanych pokojach, posiadane z oddzielnym wejściem niezbyt daleko od centrum względnie od tramwaju. Łaskawe oferty "Dla kupca" Lwów hotel Krakowski 115. 7-65

POMOCNIK GOSPODARCZY (pismo ekonomiczne) kawaler potrzebny. - Zapisania pismem do Zarządu Dóbr. R. Dziechów. 7893

Z rak niemieckich w Poznaniu i na Pomorzu mam natychmiast na sprzedaż.

1. Dobra rycerska 28,000 morgów, w tem 16 000 morgów lasu, 500 morgów łąk, ziemia pszenna, gorzelnia, pałac 20 pokoi w słonecznym 200 m. parkowym parku.
2. Dobra rycerska 4,600 morgów w tem 1000 morgów lasu, 400 morgów łąk, ziemia pszenna, gorzelnia, elektryczne światło, pałac 60 pokoi w dużym parku.
3. Dobra rycerska 4200 morgów, w tem 600 morgów łąk torfowej, ziemia pszenna, pałac 18 pokoi w parku.
4. Dobra rycerska 1800 morgów, w tem 300 morgów łąk, 600 morgów lasu, ziemia pszenna, gorzelnia, pałac 15 pokoi w parku.
5. Dobra rycerska 2000 morgów, 160 morgów łąk, 160 morgów lasu, gorzelnia, ziemia pszenna, młyn parowy, cegielnia, elektryczne światło, pałac 15 pokoi w dużym parku.
6. Dobra rycerska 1135 morgów, 100 morgów lasu, 100 morgów łąk, 80 morgów jeziora, ziemia pszenna, pałac w parku 12 pokoi.
7. Dobra rycerska 1036 morgów, w tem 80 morgów łąk, 30 morgów jeziora, gorzelnia, ziemia pszenna, pałac 20 pokoi w parku.
8. Dobra rycerska 1000 morgów, w tem 90 morgów łąk, ziemia pszenna, pałac 14 pokoi, należące do spółkowej gorzelnii.
9. Dobra rycerska 1120 morgów, w tem 26 morgów łąk, ziemia pszenna baraczana, pałac 14 pokoi w parku.
10. Dobra rycerska 740 morgów, w tem 50 morgów łąk torfowej, ziemia pszenna baraczana, dom mieszkalny (willa) w małym parku, 11 pokoi.

Oprócz tego mam duży wybór w większych i mniejszych majątkach, także domy, wille, parowoz cegielnię i 40 morgów gruntu, do wyboru w całości około 300 posiadłości począwszy od 30 morgów. Łaskawe oferty adresować

A. MOLINEK,
obywatel ziemski 7845
Poznań, Zwierzyniecka 10 A.

Firma A. BEACOCK
następcy:

7816

A. ŁOPUSZAŃSKI & T. SAUCZEY

przełomowy magazyn swój z ulicy Kopernika l. 5. na plac Marjański 8. (róg Hetmański)

poleca: **Perfumery i kosmetykę krajową i zagraniczną** (perfumy na wagę) **Wszystkie przybory do malowania artystycznego.** - **Przybory fotograficzne i laboratoryjne.** - **Farby, lakiery, paski, oliwy i smary.** - **Szczotki, pedzle, reszki kokosowe.** **Dla teatrów: szminki, pudry, pomadki, róża, łop, krepe mastyka, oraz ogale bengalskie.** - **Ceny umiarkowane.**

Komitet Apropowizacyjny Zagłębia naftowego w Borysławiu

w likwidacji, ma do zbycia poniżej cen targowych:

- 40. wagonów mąki żytniej pyłowanej 78%
- 10. " " pszennej białej
- 1. " pancaku
- 1. " fasoli
- 5000. worków jutowych
- 300. beczek dębowych ze sma'cu
- 7. " żelaznych 600-800 l.

7811

Zgłoszenia jak wyżej.

Komenda Policji Państwowej Okr. VIII. we Lwowie

rozpisuje:

Konkurs na dostawę 3000 par butów z cholewami,

nadających się do użytku funkc. P. P.

Ostemplowane oferty należy przesłać do Komendy Policji Państwowej Okręgu VIII. we Lwowie, ul. Sapięhy 1. w zapieczętowanych kopertach przy dołączeniu godła wraz z kwitem na złożone wadium w wysokości 600.000 marek, które należy wpłacić do Kasy Wydz. II. powyższej Komendy. 7855

Do oferty należy dołączyć wzory butów z cholewami.

Termin składania ofert do dnia 25/l. br. godz. 11-ta przedpołudniem z napisem na kopercie „Oferta na dostawę butów“.

Ceny podane w ofertach obowiązują do dnia 31/l. br.

Komenda Policji Państwowej VIII. Okręgu we Lwowie.

TO WARZYŚTWO AKCYJNE

L. & G. KADEN, Kraków

ul. Dunajewskiego 6. Tel. 291.

Własne zakłady fabryczne: Fabryki wapna i kamieniołomy w Rzęsco pod Krakowem. Fabryka farb w Krzeszowicach.

poleca w dostawach wagonowych, oraz częściowo z własnych składów w Krakowie przy ul. Warszawskiej (tłac Drzewny) w pierwszorzędnej jakości: 7746

- Farby ziemne i chemiczne
- Posadzkę kamionkową
- Filizy fajansowe
- Rury i płyty do kanalizacji
- Kominki kamionkowe
- Cement portlandzki
- Wapno skaliste
- Gips murarski i sztukatorski
- Papę dachową i izolacyjną
- Karboleineum
- Smalę (ter)
- Trzcinę sufitową
- Cegłę czerwoną i białą
- Cegłę, maczkę i giłkę szamotową
- Pieca kaflowe czeskie i krajowe
- Żelazo płaskie, okrągłe i fasonowe
- Blachę wszelkiego rodzaju
- Gwoździe kwadratowe i papowe

oraz wszelkie inne materiały budowlane.

Największe i najstarsze przedsiębiorstwo tego rodzaju w Polsce.

!! Żądajcie cenników i ofert !!

Rządowo-upoważniony **DOM HANDLOWO-KOMISOWY „Verda Stelo“** (A. MARCZEWSKI i Ska) w SAMBORZE.

Podkreślamy za bezkonkurencyjnie niską prowizją w kupie i sprzedaży **majątków, realności, fabryk, sklepów, inwentarzy, maszyn i narzędzi rolniczych i przemysłowych** itp. - Zastępujemy wiele poważnych Firm krajowych i zagranicznych. - Prowadzi dział ogłoszeń i reklamy, tudzież prenumeraty wszelkich czasopism. Zlecenia wykonuje szybko dzięki gęsto rozszanym w kraju agencjom! Wielki wybór wszelkiego rodzaju kupa i sprzedaż. Do ogłoszeń dołączyć 20 Mko. na odpowiedź! 817

Przyjmujemy na bardzo korzystnych warunkach agentów i wywoźców w nieobsadzonych dotąd miastach i wsiach Rzeczypospolitej!